

skabet. Jeg tror, at det vilde stemme ikke blot med, hvad der ved andre tidligere Lejligheder har været Tilfældet, men ogsaa med Sagens egen Natur. Naar det hedder, at det ikke maa være dyrere for dem, der ikke ere Interessenter, er det selvfølgelig at forstaa saaledes, at Interessenterne til den Pris, de give for Mergelen, hvis det nu er Selskabets, og for Benyttelsen af Banen, maa lægge, hvad de skulde at betale i Renter og lignende Udgifter i Anledning af Aaen; thi ellers ville de, der ikke ere Interessenter, faa det væsentlig billigere. Interessenterne maa lægge den virkelige Pris, Taksten for Banens Benyttelse og for Mergelen, for saa vidt de eje Mergelgravene, sammen med de øvrige Udgifter, og det er saa den Pris, der skulde være lig med, hvad der bør gives af Smaafolk paa Egnen dertil. — Jeg skal kun angaaende Vædringsforslaget under Nr. 10 udtale, at dette Forslag er jo aabenbart altfor velvilligt mod Frederiksborg Amtsråd, og jeg gad vide, hvad overhovedet det, som kaldes Frederiksborg Amtsråds Garanti, betyder, naar Amtsrådet kan slippe paa den Maade ud af Stillingen. Det er ogsaa, tror jeg, Udvalgets Mening; men naar man er gaaet med til dette, saa er det formentlig af den Grund, at der ingen anden Vej er at gaa for at faa Hundested Havn fri for Paa-virkning, saaledes at man kan begynde ligesom paa helt nyt Felt for dog at faa en Havn, som kan tilfredsstille Djemedet for de mange Fiskere. I den Anledning har Udvalget stillet Forslaget under Nr. 21, som jeg haaber skal blive anvendt saaledes, at vi der ligesom andre Steder i Riget kunne faa en Havn, der virkelig kan benyttes, som ikke er bestemt til Tilhøring, men til Besejling, og som virkelig kan benyttes i det Djemed, hvori den anlægges.

Der er et Forslag under Nr. 18, der angaar personlige Tillæg til 4 Lærere ved Veterinær- og Landbohøjskolen. Det er foreslaaet nægtet af et Flertal. Nu hører man, at dette Flertal er vundet ind til et Mindretal derved, at en Del af de ærede Medlemmer — jeg veed ikke, om der blev nævnt hvormange — ere gaaede over til det Mindretal, som er imod Vædringsforslaget. Jeg har imidlertid ingen Begrundelse hørt derfor; jeg har ikke hørt, hvad der har foranlediget denne Omstilling, saa det maa indtil videre staa for mig, og rimeligvis ogsaa for Tinget, for saa vidt Forhandlingerne her angaar, som noget uforklarligt, eller som en af de Ting, der hænger sammen med andre Ting, og som man, naar man staar udenfor og ikke er indviet,

ingen Rede faar paa. Jeg tror ikke, at det Mindretal, som foreslaar denne Bevilling nægtet, under andre Forhold vilde have noget imod at imødetomme Ønsker, der gaa i lignende Retning som dette Forslag til en Bevilling, men at man overhovedet ikke finder Stillingen belejlig til nu at forandre sin motiverede Stilling til den Sag ved 2den Behandling, med mindre da det skal være Regel her til Lands at øse ud med Skovle personlige Bevillinger, som Ministeren og Højre ville have, og finde sig med Taalmod eller en vis Behagelighed i, at man tilfidesætter uretfærdigt ethvert Hensyn til de Spørgsmaal, som Højre ikke synes om. Jeg skal ikke gaa videre ind paa en Karakteristik af Finanslovens Udseende med Hensyn dertil i Djebliffet. Jeg nærer det Haab, at man vil komme til Erkendelsen af, at vi allesammen i den Henseende maa tage Steen noget i den anden Haand for ogsaa at træve vor Ret.

Vædringsforslaget under Nr. 182 er et Forslag, som er tiltraadt af et Mindretal i Udvalget fra alle Lejre. Jeg tør ikke benægte, at der bagved dette Forslag ligger gode Grunde, fremstaaede af en udmærket dygtig, ogsaa her i Salen anerkendt Mand. Men man vil alligevel næppe fortænke mig i, at jeg ikke er med til en Forøgelse af Bygningskomplekset der ude til et Beløb af 50,000 Kr. Saa længe Loven om Landbohøjskolen ikke har staaet fast Stedet for hele denne Virksomhed, maa jeg for mit Vedkommende fremdeles fastholde den Opfattelse, at Institutionen maa flyttes. — Turde det være mig tilladt at sige et Par Ord om et Vædringsforslag, som er tiltraadt af hele Udvalget, det Vædringsforslag, der er stillet af den ærede Indenrigsminister under Nr. 185. Jeg er gaaet med til det, fordi jeg mener, at efter at man nu i en halv Menesteaalder har ventet paa, at Regeringen dog endelig en Gang skulde komme ud over Forføgenes Omraade i disse Farvande, saa burde man gøre noget, men det er min Overbevisning, at dette „noget“ snart vil vise sig at være saa godt som intet. Jeg tør imidlertid ikke være med til at opsætte dette, da saa mange her i Salen og ogsaa Beboerne ønske det, men mig er det ubegribeligt, hvor Tænkere kunne mene, at f. Eks. en af de store Ulemper, der skulde afhjælpes ved Udløb i Bøstehavet fra Ringbøbing Fjord, kan afværges derved. Hvad der skulde opnaas, er, at Vandmassen i Stjørnaa-Delta kunde flyde hurtigere bort uden at danne Overløbsvømmelser paa Engene til ubejlign Tid; men det er mig ubegribeligt, at man kan mene, at denne Ulempe afværges derved, at